

BIỆT ĐỘNG QUÂN HOA KỲ TẤN CÔNG MOSUL

Kể từ khi con người biết sử dụng thuốc súng trong chiến tranh, tất cả các trận chiến đều bắt đầu với trận đánh đầu tiên, “mở màn” cho một trận tấn công toàn diện. Một trong những trận tấn công, đột kích ngoạn mục do Biệt Động Quân Hoa Kỳ đảm trách, xé tan bóng đêm buổi sáng sớm ngày lễ Giáng Sinh năm 2007. Những tiếng súng đầu tiên của trận đột kích là dấu hiệu kết thúc sự kiểm soát của tổ chức (khủng bố) Al Qaeda, thành trì cuối cùng nơi hướng bắc Iraq.

Mấy tháng trước trận đột kích, các cấp chỉ huy trong Baghdad (thủ đô của Iraq) nhận biết rằng họ đang chơi trò “Whack-a-mole” với các toán khủng bố Al Qaeda (một trò chơi điện tử, đuổi những con chuột đồng (mole) về hang của chúng). Đội quân Liên Minh (như Liên Hiệp Quốc) đuổi chúng ra khỏi thành phố Baghdad, rồi quân khủng bố sẽ di chuyển qua Baqubah. Càn quét Baqubah, chúng sẽ chạy sang Samarra. Tấn công Samarra, chúng sẽ lui về thành trì vững chắc Mosul để được bảo vệ an toàn (coi như Mosul là nơi bất khả xâm phạm). Để làm một “cú mạnh”, đội quân Liên Minh ở Iraq (Multi-National Corps-Iraq MNC-I) thảo kế hoạch tấn công cấp quân đoàn, càn quét các toán khủng bố (quyết tử) Al Qaeda trên toàn cõi Iraq. Đến cuối năm 2007, Liên Minh thảo kế hoạch hành quân Phượng Hoàng Ma Quái (Phantom Phoenix), trên khắp Iraq, tiếp theo hai cuộc hành quân cấp quốc gia trước đó, Sấm Sét Ma Quái (Phantom Thunder), và Trận Tấn Công Ma Quái (Phantom Strike). Trận tấn công bao gồm một số đơn vị Liên Minh và quân đội Iraq, càn quét khu vực hướng bắc Iraq và xung quanh thủ đô Baghdad.

Nơi hướng bắc Iraq, hành quân Phụng Hoàng Ma Quái (Phantom Phoenix) cần một đơn vị Biệt Động Quân Hoa Kỳ thực hiện những chuyến hành quân xâm nhập (viễn thám) để lấy tin tức của địch, đột kích chớp nhoáng cho một trận tấn công quy mô, rộng lớn theo sau. Trong khu vực hướng bắc Iraq, thành trì vững chắc của Al Qaeda, nhiệm vụ của Biệt Động Quân rất quan trọng. Trong suốt năm 2007, các toán khủng bố Al Qaeda đã mở khoảng 210 trận tấn công bất ngờ vào các đơn vị Liên Minh mỗi tuần lễ trong khu vực Mosul và vùng phụ cận. Khu vực có 1.8 triệu dân, ít hoặc không có quân đội Hoa Kỳ hoạt động, do đó Al Qaeda đã quay trở lại nắm quyền kiểm soát, sau khi bị Đại tá H.R. McMaster cùng trung đoàn 3 Kỳ Binh truy kích, đánh đuổi ra khỏi khu vực Tal Afar. Nhiệm vụ dành cho Biệt Động Quân Hoa Kỳ, truy lùng, càn quét những toán khủng bố đang làm mất an ninh trong khu vực, và họ nhắm vào tận ổ, cơ quan đầu não của địch trong thành phố Mosul. Thực vậy, Phó Đề Đốc Greg Smith, phát ngôn viên đội quân Liên Minh (MNC-I) đã nhận diện, cho biết Mosul “một giao điểm chiến lược cho tổ chức khủng bố Al Qaeda trên cả hai phương diện tài chính và hệ thống tuyến mộ đạo quân đánh thuê quốc tế”. Ông ta nói thêm “Đó là khu vực nơi hướng bắc mà Al Qaeda muốn nắm giữ”.

Trong đêm Giáng Sinh, Biệt Động Quân đang hành quân viễn thám trong khu vực Mosul lấy tin tức tình báo, nhận được mật báo cho biết quân khủng bố đang hành quyết một người đàn ông nơi công cộng. Mật báo viên còn cho biết căn nhà nào quân khủng bố sử dụng để hoạt động. Dựa trên tin tức tình báo, Thiếu tá Brian Pickett, đại đội trưởng, tập hợp một đơn vị tuyển chọn 60 Biệt Động Quân cho trận tấn công bất ngờ. Mục tiêu của đơn vị BDQ rất đơn giản, dựa trên mục đích trong lệnh hành quân Phụng Hoàng Ma Quái (Phantom Phoenix):

“Tiêu diệt (giết) / bắt sống những tổ (toán) khủng bố chuyên môn bắt cóc, giết hại thường dân, thu thập tin tức tình báo, phá hủy, gây trở ngại các hoạt động lấy tin tức của địch, và thảo các chuyến đột kích bắt sống cấp chỉ huy quân khủng bố”.

Với lệnh hành quân khẩn cấp, quân Biệt Động của Thiếu tá Pickett bận rộn trong đêm Giáng Sinh, nghiên cứu tin tức tình báo, xác định mục tiêu, chuẩn bị vũ khí, đạn dược cho trận đột kích.

Trong những giờ phút đầu tiên của buổi sáng Giáng Sinh, Biệt Động Quân lặng lẽ, bí mật di chuyển ra khỏi căn cứ, trên những con đường vắng lặng của Mosul hướng về mục tiêu. Thiếu tá Pickett chia 50 quân của ông ra làm hai nhóm, làm thành phần an ninh, cô lập mục tiêu cả bốn hướng, trước, sau, và hai bên. Riêng hai toán xung kích, tấn công có 9 quân nhân trong mỗi toán. Trong khi Biệt Động Quân sửa soạn cho trận đột kích, họ vẫn tiếp tục theo dõi các tin tức tình báo về mục tiêu và được biết, ít nhất có hai tên khủng bố võ trang đang ở trong mục tiêu (một căn nhà lớn).

Những tấm không ảnh, cho Biệt Động Quân hình ảnh chính xác về mục tiêu cùng khu vực xung quanh. Khi nhóm an ninh đã vào đến khu vực và bố trí xong, Thiếu tá Pickett ra lệnh cho hai toán xung kích tiến vào. Nhóm đầu tiên, bò trên nóc nhà tìm được một khoảng trống, đi xuống theo cầu thang, tấn công căn phòng có hai tên khủng bố võ trang. Cùng lúc, toán xung kích thứ hai, xông vào từ cổng trước, tấn công những tên khủng bố vẫn chưa xác định được.

Một Biệt Động Quân, Trung sĩ Paul Hegleth kể lại cho tờ báo USA Today “Bạn không đi vào một nơi mà nghĩ rằng mọi chuyện sẽ tốt đẹp. Mỗi khi bạn đến trước một cánh cửa, bạn phải nghĩ rằng, có 'ai đó' đang cầm súng đợi bạn, hoặc 'ai đó' với áo vest cài chốt nổ tự sát, cầm trên tay quả lựu đạn hay bất cứ loại vũ khí nào. Bạn phải đề phòng chuyện xấu nhất có thể xảy ra.” Chuyện xấu nhất, Biệt Động Quân gặp phải... vào được bên trong một căn phòng được biết có hai tên khủng bố võ trang, toán xung kích BĐQ nhận ra hai tên khủng bố đang nấp đằng sau một đứa trẻ 11 tuổi làm bia đỡ đạn. Trung sĩ Hegleth nhận thấy rằng, mình có thời gian, khai hỏa (bắn hai phát) nhanh chóng giết chết hai tên khủng bố mà không trúng đứa bé (thiện xạ). Đó là những tiếng súng đầu tiên khai mạc một trận tấn công kéo dài 17 giờ đồng hồ, trong một khu vực giới hạn, rất nhỏ hẹp.

Thanh toán xong hai tên khủng bố, hai toán xung kích tiếp tục lục soát căn nhà lớn, tìm thấy mấy người địa phương (dân chúng), toàn đàn bà, trẻ em đang co ro trong một góc phòng. Những người dân quá khiếp sợ, họ muốn nói cho binh sĩ Biệt Động Quân hiểu nhưng không có kết quả. Một trưởng toán xung kích, Trung sĩ nhất Laraun Charles quyết định lục soát kỹ hơn, ra lệnh cho thuộc cấp cẩn thận trong lúc di chuyển từ phòng này qua phòng khác. Trong lúc khám xét một phòng tắm, Trung sĩ nhất Charles để ý, có điều gì không đúng (bình thường), anh ta ra lệnh cho Trung sĩ Hegleth yểm trợ để đích thân kéo tấm màn nylon trong phòng tắm xuống, lộ ra một lỗ hổng (đường hầm) bí mật có tảng đá lớn chắn ngang. Trong khi Trung sĩ nhất Charles đang cố đẩy tảng đá qua một

bên, tiếng súng từ bên trong “lỗ hồng” tối đen nổ vang. Trung sĩ Hegleth vội vàng bắn vào bên trong căn phòng bí mật cho Trung sĩ nhất Charles bò nhanh ra.

Lỗ hồng chỉ cao 2 bộ, rộng 2 bộ (2'x2') quá nhỏ để cho hai Biệt Động Quân Hoa Kỳ trang bị cùng mình xông vào tấn công nên Trung sĩ Hegleth tung một quả lựu đạn vào trong đường hầm bí mật. Sau tiếng nổ, cả hai viên Trung sĩ lui trở lại bên trong căn nhà, rồi thì nghe tiếng động của hai quả lựu đạn ném ra từ đường hầm bí mật, và hàng loạt đạn súng AK-47 tiếp theo.

Hegleth bị tách ra khỏi Trung sĩ nhất Charles (không nhìn thấy), nhưng đang ở vị trí có thể bắn trả lại địch. Một Biệt Động Quân khác đang ở trong phòng, Dan Asworth cũng bị hỏa lực AK-47 đàn áp nằm chịu trận. Tiếng nổ lựu đạn, tiếng súng làm mấy người đàn bà, trẻ em kinh khiếp chạy lung tung, Trung sĩ nhất Charles phải công một đứa trên vai, lừa đám đàn bà trẻ em chạy ra ngoài đến bờ tường. Tại nơi đó, theo Thiếu tá Pickett, Trung sĩ nhất Charles đã đem mạng sống của mình ra cứu dân lành “Làm tấm bia cho súng của địch, trong khi đỡ trẻ em, đàn bà leo qua bức tường”. Các Biệt Động Quân khác tiến vào bắn yểm trợ cho Hegleth và Asworth, trong khi đó Trung sĩ nhất Charles không trúng đạn, cùng với hai quân nhân khác quay trở vào bên trong trợ lực.

Đúng lúc, khi Charles cùng với hai BĐQ lập xong vị trí chiến đấu, một tên khủng bố xông ra nơi góc phòng, bị toán của Charles bắn gục tại chỗ. Quân khủng bố đổi hướng (súng) về vị trí của Charles, Hegleth lợi dụng lúc im tiếng súng, bò về phía Asworth yểm trợ cho anh ta leo cầu thang lên mái nhà, rồi hai người ra khỏi chỗ bị hỏa lực của địch đàn áp. Từ vị trí mới, Charles quan sát rõ hơn đường hầm, biết được còn nhiều tên khác đang lẩn trốn. Một tên khác “xung phong” chạy ra cũng bị mấy tay súng BĐQ bắn hạ. Báo cáo lên vị đại đội trưởng, Thiếu tá Pickett, ông ta đồng ý với Charles phải rút Biệt Động Quân

ra khỏi khu vực bắn giết chật hẹp, không có lợi cho loại tấn công di động của binh chủng. Đúng một tiếng đồng hồ kể từ lúc bắt đầu tấn công, Thiếu tá Pickett ra lệnh cho thuộc cấp gom lại, rút lui, để “làm” cú khác.

Bay bao vùng cho trận đánh của Biệt Động Quân, có một phi cơ AC-130U “Gunship” trang bị hỏa lực mạnh trực thuộc Bộ Tư Lệnh Hành Quân Đặc Biệt (Special Operation Command SOCOM. Biệt Động Quân Hoa Kỳ trực thuộc bộ tư lệnh này chứ không nằm trong quân đoàn, sư đoàn). Trong một tiếng đồng hồ qua, phi hành đoàn trên chiếc Gunship theo dõi trận đánh của Biệt Động Quân ở dưới, đợi lệnh. Đêm đó, Thiếu tá Pickett yêu cầu bắn 15 quả đạn 105ly với đầu nổ chậm vào “pháo đài” của quân khủng bố (đầu nổ chậm để quả đạn đủ thời giờ xuyên qua mái nhà xây bằng đá trong khu vực). Đích thân Thiếu tá Pickett điều khiển trận không kích, rất chính xác.

Khi chiếc Gunship AC-130U làm xong nhiệm vụ, Biệt Động Quân nằm lại theo dõi các hoạt động của địch (nếu có). Đến 9:00 giờ sáng, không thấy có “vân đề”, Thiếu tá Pickett ra lệnh cho một sĩ quan vào thám sát, đánh giá trận oanh kích. Nhiệm vụ này được trao cho Trung úy L.P. Mitchell, có Trung sĩ Hegleth đi theo, anh ta lúc đó đã biết rõ khu vực “đóng quân” của địch. Khi hai quân nhân Biệt Động vào khám xét căn nhà, họ đi ngang qua hai xác chết khủng bố, cả hai đều đeo bom chưa nổ trên dây thắt lưng. Khi họ đi đến đầu đường hầm, hai người trông thấy một tên khủng bố vẫn còn sống, đeo dây thắt lưng bom tự sát, hai người bắn vào tên địch rồi chạy ra ngoài, đúng lúc tên khủng bố rút chốt an toàn, tiếng nổ gây nên một cuộn khói lan ra khắp khu vực.

Sau tiếng nổ, Mitchell, Hegleth được tăng cường thêm một BĐQ. Ba người tiếp tục lục soát căn nhà, vào trong đường hầm, họ tìm thấy thêm hai xác chết và tên thứ ba đang bò lết. Họ bắn chết luôn vì sợ đánh bom tự sát.

Thiếu tá Pickett tổng kết trận đánh, báo cáo “giết 8 tên khủng bố. Trong số có 4 tên mặc áo vest gắn chất nổ để đánh bom tự sát”. Sợ rằng địch vẫn còn trong đường hầm, và sẽ trở lại khi Biệt Động Quân rút đi, Thiếu tá Pickett ra lệnh cho thuộc cấp “de” ra khỏi khu vực oanh kích để cho hai phản lực F-16 Falcon vào san bằng “khu vực” của địch với bom 500 cân Anh JDAM, hướng dẫn bằng vệ tinh (satellite guided bombs).

Dallas, TX

06/25/2020

vdh

Nguồn: Internet eMail by Đoàn Hữu Định chuyển